

31998D0140

L 38/14

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

12.2.1998

DECYZJA KOMISJI**z dnia 4 lutego 1998 r.****ustanawiająca niektóre szczegółowe zasady przeprowadzania kontroli weterynaryjnych na miejscu w państwach trzecich przez ekspertów Komisji****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(98/140/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu świeżego mięsa drobiowego⁽¹⁾, ostatnio zmienioną dyrektywą 96/23/WE⁽²⁾, w szczególności jej art. 14 oraz odpowiednie przepisy innych dyrektyw dotyczących dziedziny weterynarii, regulujące zasady ochrony zdrowia i wymagania zdrowotne mające zastosowanie przy przywozie różnych gatunków zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego,

a także mając na uwadze, co następuje:

Komisja, we współpracy z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi, powinna przyjąć ogólne przepisy wykonawcze ustanawiające warunki, zgodnie z którymi muszą być przeprowadzane weterynaryjne kontrole na miejscu w państwach trzecich;

niektóre zasady dotyczące kontroli na miejscu, przeprowadzanych przez ekspertów Komisji, powinny być wspólne dla wszystkich uregulowań prawnych dotyczących tej dziedziny; wobec powyższego należy je ustanowić w jednej decyzji; jednakże decyzja Komisji 86/474/EWG z dnia 11 września 1986 r. w sprawie wprowadzenia w życie inspekcji na miejscu, przeprowadzanych w odniesieniu do przywozu bydła i trzody chlewnej oraz świeżego mięsa z państw trzecich⁽³⁾ powinna być stosowana w dalszym ciągu;

realizacja planów, które państwa trzecie są zobowiązane przedłożyć zgodnie z przepisami dyrektywy Rady 92/117/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. dotyczącej środków ochrony przed określonymi chorobami odzwierzęcymi i odzwierzęcymi czynnikami chorobotwórczymi u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego, w celu zapobieżenia zakażeniom i zatruciom przenoszonym przez żywność⁽⁴⁾, ostatnio zmienioną dyrektywą 97/22/WE⁽⁵⁾, powinna być poddana weryfikacji podczas kontroli na miejscu;

podczas inspekcji w zatwierdzonych zakładach oraz tych, które są w trakcie procedury zatwierdzania w związku z wywozem świeżego mięsa do Wspólnoty należy również objąć kontrolą warunki uboju, zgodnie z przepisami art. 15 dyrektywy Rady 93/119/WE z dnia 22 grudnia 1993 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas uboju lub zabijania⁽⁶⁾;

z punktu widzenia skuteczności działań, należy określić ostateczny termin przekazania przez Komisję informacji o wynikach kontroli na miejscu państwom trzecim, w których odbywały się te kontrole;

w związku z koniecznością zapewnienia jednolitego stosowania prawodawstwa Wspólnoty, kontrole na miejscu powinny zostać wprowadzone do programów, które zostaną opracowane po dyskusji z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi i wymianie poglądów w Stałym Komitecie Weterynaryjnym;

współdziałanie powinno mieć miejsce także w trakcie przeprowadzania kontroli na miejscu przez ekspertów Komisji, którym towarzyszą eksperci Państw Członkowskich, powołani przez Komisję; eksperci Państw Członkowskich powinni wypełniać określone obowiązki i przysługuje im prawo do zwrotu kosztów podróży i diet;

należy zagwarantować, że Państwa Członkowskie, po zakończeniu kontroli na miejscu, zostaną poinformowane o jej wyniku oraz że będą zaproponowane właściwe środki, zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym;

dla zapewnienia przejrzystości, Parlament Europejski, konsument i producent powinni być powiadamiani, w granicach przewidzianych przez Traktat, w szczególności przy poszanowaniu obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, ustanowionego w art. 214 Traktatu, o wynikach i zaleceniach dotyczących podjęcia działań wynikających z przeprowadzonych kontroli na miejscu;

Porozumienie w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych zawarte w ramach Światowej Organizacji Handlu, w szczególności przepisy jego art. 8 oraz załącznika C ust. 1 lit. d) wymagają przestrzegania poufności informacji związanych z kontrolami, inspekcjami oraz procedurami zatwierdzania w taki sposób, by zabezpieczone były uzasadnione interesy handlowe;

do celów przejrzystości, decyzja Komisji 97/134/WE powinna zostać uchylona⁽⁷⁾;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

⁽⁷⁾ Dz.U. L 51 z 21.2.1997, str. 54.

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 8.3.1971, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 279 z 30.9.1986, str. 55.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 38.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 113 z 30.4.1997, str. 9.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 340 z 31.12.1993, str. 21.

PRZYJMUJE NINIEJSZA DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza decyzja ustanawia niektóre zasady przeprowadzania weterynaryjnych kontroli na miejscu w państwach trzecich przez ekspertów Komisji, którym towarzyszą eksperci Państw Członkowskich.

Do celów niniejszej decyzji „weterynaryjne kontrole na miejscu” (zwane dalej „kontrolami”) oznaczają rewizję ksiąg lub inspekcję, niezbędne do zapewnienia, że bez uszczerbku dla kontroli stosowania obowiązującego ustawodawstwa weterynaryjnego, gwarancje w odniesieniu do ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz ochrony zwierząt, udzielane przez państwa trzecie w zakresie warunków produkcji oraz wprowadzania do obrotu mogą być uznane za co najmniej równorzędne z tymi, które mają zastosowanie we Wspólnocie.

2. Kontrole pozwolą, zgodnie z obowiązującym prawodawstwem, w szczególności na:

- sporządzenie wykazu państw trzecich lub części ich terytoriów, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz,
- określenie odrębnych warunków przywozu z każdego z państw trzecich, w tym również świadectw zdrowia, które muszą towarzyszyć wysyłkom do Wspólnoty,
- sporządzenie wykazu zakładów, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz.

3. Przepisy niniejszej decyzji mają zastosowanie bez uszczerbku dla przepisów wszelkich porozumień w sprawie środków sanitarnych, stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego, zawartymi między Wspólnotą Europejską i państwami trzecimi.

Artykuł 2

1. Komisja ustala ogólny program kontroli dla danego ustawodawstwa oraz zainteresowanych państw trzecich i przedstawia go Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu w celu wymiany poglądów.

Ogólny program powinien obejmować informacje na temat rodzaju i częstotliwości stosowania środków podejmowanych przez Komisję w związku z kontrolami.

2. Komisja, po dyskusji z Państwami Członkowskim w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego, może odroczyć lub przyspieszyć niektóre kontrole lub przeprowadzić dodatkowe kontrole, jeśli uzna je za konieczne, w szczególności ze względu na ochronę zdrowia lub na podstawie wyników poprzednich kontroli.

Artykuł 3

1. W trakcie kontroli, ekspertom Komisji może towarzyszyć jeden lub kilku ekspertów z listy, zgodnie z ust. 2, z jednego lub kilku Państw Członkowskich.

2. Każde Państwo Członkowskie zaproponuje Komisji przynajmniej dwóch ekspertów, posiadających szczególną wiedzę fachową w wyznaczonych obszarach kompetencji, i przekaze ich nazwiska, obszary specjalizacji, dokładny urzędowy adres i numery faksu i telefonu.

Komisja przechowuje listę tych ekspertów i zasięga opinii właściwego organu Państwa Członkowskiego eksperta, przed wystosowaniem do eksperta zaproszenia do towarzyszenia ekspertom Komisji podczas kontroli określonych w ust. 1.

Jeżeli Państwo Członkowskie uzna, że jeden z proponowanych przez nie ekspertów nie powinien dłużej figurować na liście, powiadamia o tym Komisję. Jeśli w związku z tym liczba ekspertów spadnie poniżej wymaganego minimum, wówczas Państwo Członkowskie zaproponuje Komisji jedno lub więcej zastępstw.

Artykuł 4

1. W trakcie kontroli ekspert lub eksperci z jednego lub kilku Państw Członkowskich powołani przez Komisję do udziału w kontroli obok jej ekspertów działają zgodnie z przepisami administracyjnymi Komisji.

Zebrane informacje lub wnioski wyciągnięte w czasie przeprowadzania kontroli przez eksperta Państwa Członkowskiego lub ekspertów, nie mogą w żadnym przypadku zostać wykorzystane do celów osobistych lub wyjawione osobom spoza właściwych departamentów Komisji lub Państw Członkowskich.

2. Należne diety oraz koszty podróży poniesione przez eksperta Państwa Członkowskiego lub ekspertów, powołanych przez Komisję zostaną zwrócone zgodnie z zasadami regulującymi zwrot kosztów podróży i wypłatę diet osobom, które nie są urzędnikami Komisji, a zostały powołane w charakterze ekspertów do wykonania określonych zadań.

Artykuł 5

Po zakończeniu kontroli eksperci Komisji powiadamiają ustnie dane Państwo Członkowskie o ich wnioskach i, w miarę potrzeby, o środkach korygujących, które uznają za niezbędne i o stopniu ich pilności.

W ciągu 20 dni roboczych Komisja potwierdza rezultaty kontroli w pisemnym sprawozdaniu, pod warunkiem otrzymania wszelkich dodatkowych informacji, zażądanych podczas kontroli, ale niedostępnych w tym czasie.

Jednakże, w nagłych przypadkach lub, gdy w czasie przeprowadzania kontroli na miejscu stwierdzono poważne ryzyko zdrowotne, państwo trzecie zostaje powiadomione o wynikach misji w pisemnym sprawozdaniu tak szybko jak tylko jest to możliwe, a w każdym przypadku w ciągu dziesięciu dni roboczych od zakończenia misji.

Przy dostarczaniu informacji o wynikach misji, Komisja przestrzega w szczególności wymagań ustanowionych w art. 214 Traktatu.

Niniejsze przepisy pozostają bez uszczerbku dla kompetencji Komisji do podejmowania tymczasowych środków ochronnych, zgodnie z prawodawstwem Wspólnoty w dziedzinie weterynarii.

Artykuł 6

1. Komisja regularnie powiadamia wszystkie Państwa Członkowskie w Stałym Komitecie Weterynaryjnym, w formie pisemnych sprawozdań, o wynikach kontroli przeprowadzanych na miejscu w każdym państwie trzecim i zaleceniach dotyczących działań, jakie z nich wynikają.

W razie potrzeby, sprawozdanie, stosownie do przypadku oraz jeżeli tak stanowią odpowiednie przepisy prawa, powinny:

- wprowadzać zmiany do wykazów, określonych w art. 1 ust. 2 tiret pierwsze,
- ustanawiać lub wprowadzać zmiany do warunków przywozu, określonych w art. 1 ust. 2 tiret drugie,
lub
- ustanawiać wykazy lub wprowadzać zmiany do wykazów zakładów, określonych w art. 1 ust. 2 tiret trzecie.

Komisja powiadamia Parlament Europejski o tych wynikach i zaleceniach.

Komisja upowszechnia również regularnie i w zwykły sposób te ustalenia i zalecenia.

2. Przy podejmowaniu działań przewidzianych w niniejszym artykule, Komisja i Państwa Członkowskie przestrzegają w szczególności wymagań ustanowionych w art. 214 Traktatu.

Artykuł 7

Przepisy niniejszej decyzji zostaną ponownie przeanalizowane przed dniem 31 grudnia 1998 r., w oparciu o sprawozdanie Komisji do Państw Członkowskich.

Artykuł 8

Decyzja 97/134/WE traci moc.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 lutego 1998 r.

W imieniu Komisji

Emma BONINO

Członek Komisji